

מי ניצל המיטרה? -

(המשך סטוד 26)

הבוס שמע על כל העניין וביקש למי שור לך את איזולזי.

בלם: שימעה הרים טלפון פעי מיים.

אמוראי: בן, הוא אמר לי ביום ראשון: שמעתי שהוא גמר את כל העניינים. תמסדר לו את בירכותיי.

אם בן, המיטרה פגרה את התיקם, ומיד ידעה צמרת המעורר - שאחד מראשיה, חיים ברלב, הוא שרי-המישי טרה - כי הפרשה נגמרה. עברו כשבועיים, וגונן הורה על חידוש החקירה, אבל הפעם חקירה נגד בלם על הונאת התקנים בגניבת מאה מיליון דולר, ולא רק בנושאים של שיחוד עיגבל ופזו. מה גרם לתפנית?

גונן סיפר בעוזו על המיפנה כך: כעבור מיסר ימים (מכתבת המכתב לראש-אגף-החקירות) ביקר בלישכת, בעניין אחר, שוד-הדף יגאל ארנון. ואגב-אורחה: התגלגלה השיחה גם לנושא המסדר, אשר שהוא אמר לי שהוא מייצג את קיבוצי השומר הצעיר כמיטרת התקם בנושא של ההסדר עם הגאשם.

ואז שאלתי אותו לגבי הנושא של הפיצוי של 20 מיליון (בלם סיפר לגונן כי כמיטרת המסדר הוא מפוצה על-די התקם כ-20 מיליון שקל, על הנוקם שגרמו לו בנבון דיסקונט). עורר-הדף ארנון פרץ בצחוק ואמר לי: איזה פיצוי יש פה? הוא אמר שזו התחשבת פשוטה.

גונן המשיך ואמר שבשעיקבות השיחה עם ארנון כתב מיכתב לראש-אגף-החקירות כ-12 בנובמבר 1985, ובו הסביר את זבסיבות החרשות שנתברו בעיקבת השיחה עם ארנון, וכי יש לחשוש את החקירה. במיכתב הוא פירס את תוכן שיחתי עם ארנון.

מסתבר כי ארנון הסביר לגונן כי הפיצוי-כביכול הוא פשוט הסכמת התקם לחתור על חלק מן החוב, כדי לקבל את היתר. הוא הציע לגונן לשאול שאלה פשוטה: מי מחויב ב-100 מיליון הדולר, בלם או התקם? מי שמחויב בכסף ביצע את העבירה. כיצד יכול בלם לסעוק כי התקם רימה אותו, כאשר הכסף נשאר אצלו?

גונן שאל את ארנון לגבי תלונות בלם, כי לא תחידו לו ביטחונות ותעודות-פקדון שלקחו שלא כרין. ארנון הסביר כי אין סיבה להחזיר את הביטחונות לפני שבלם יחזיר את הכסף, שעברו ניתנו ביטחונות.

נראה כי ההחזיר של ארנון שינה את תפנית המצב אצלו גונן.

לפי דברי משה פרידמן, סיפר גונן לו ולאישי-צוות נוסף, בשם פישמן, על השיחה עם ארנון, וכי הוא נוסע לשיחה עם דורית ביניש מלישכת היועץ המיטרה לממשלה, כדי לדווח לה על השיחה. כאשר חזר מירושלים, סיפר להם כי התקן יחזור לחקירה, והוא מינה צוות חדש לחקור.

אם דברי פרידמן נכונים, אז גונן עקף את הצינורות המישי טרתיים ופנה ישירות לביניש, תחת לממנים עליו.

את המיכתב לראש-אגף-החקירות בעניין חידוש החקירה כתב אחרי הסיי כום שלו עם ביניש. אולי ידע כי הי מיטרה לא תסכים לפתוח את התיק מחדש. על כל פנים, פיתאום נעלם הנימוק שבו נימק את הפסקת החקירה: האינטרסים הכלכליים העשויים להיפ-גע.

נראה כי כאשר היתה השי אלה אם לחקור תלונה של בלם נגד התקם, היה לנימוק זה מיטרה מברייט. אולם כאשר הי חקירה היא נגד בלם, אין לני-מוק כל משקל.

או אולי הפסקה החקירה ער שבלם יתן לתקם את נכסיו, במסגרת ההסדר, ולאחר שעשה זאת היא חודשה?

העולם הזה 2615

גון עמיר העולם הזה



האם רצה יהויכין שימעוני (בתצלום עם עורכת-הדין שלו, יוני וינריב) בעצם שיגאלו אותו ממצוקותיו הנפשיות והכלכליות? אילנה אלון מנתחת את מניעי ומעשיו

עכבר בועטנת

לא ניכר בו כל מתח או חרדה. הוא התנהג כרגיל. גם בחודשים הקודמים לא חשבנו שחסר לו כסף. אומנם ידענו שהוא צריך כסף עבור המיפעל החדש שהקים, והוא נמצא בקשיי-נויולות, אבל בוודאי שלא במצוקה כלכלית. היתה לו מכונית, הוא יצא לסרסים והרצאות, וגם כאשר החוג יצא לסיול לאילת ביו-

הרגישו זאת ירדיו וחבריו. יום לפני שנעצר, יצא יוכי לארוחת ערב עם מי כל. זה לא היה דבר רגיל, כי בררר כלל לא יצאנו למיסעדות. היינו הול-כים לקולנוע. אבל באותו ערב הלכנו לאכול, והוא סיפר לי כי חברת-מר-כולים גדולה רכשה את תחליף-הקפה שהוא מייצר.

פרטים נסתרים על אופיו ומצבו הנפשי של האיש המורז הזה. את צריכה לקרוא לכתבה דר-נקיל ומיסטר הייד. אמרה לי מיכל, שרציתי להיענש, כמו בחחטא וטונשו. ופנויות בגבעתיים. (היא ביקשה כי שמיש-שפתה לא יוזכר בכתבה.) אם אומנם היה במצוקה כלכלית, לא

כשהגעתי לכיכר-דיזנגוף באותו ערב, ראיתי את הניידת מורידה שוטרים בלבוש אזרחי, ידעתי שאתפס, ובכל זאת המשכתי. אני חושב שרציתי להיענש, כמו בחחטא וטונשו. אמר יהויכין (יוכי) שימעוני אחרי שנתפס בידי המיטרה.



יש הרבה דברים תמוהים במעשה המיוחס לשימעוני. הגבר האינטליגנטי (45) תיכנן את מעשה-הסחיטה בדרייק נות של שעון. כמשך חודשים ארוכים היה בהתכתבות ובקשר טלפוני בלתי-פוסק עם נשוא-הסחיטה, מיכאל שטרי אום. הוא למד נושאים כמו תעופה ויהי לומים לעומקם, ותיכנן היטב את דרך בריחתו.

אבל הסכום שביקש היה רק 200 אלף ש"ח. סכום פועט, בהשוואה לסיי כון הגדול שלקח על עצמו. האם היה זה כדאי לתעשיין, בעל העבר הנקי, לסכן את עתידו ושמו הטוב בגלל סכום כזה? האם זהו הסכום שהיה ררוש לו כדי לצאת מהמצוקה הכלכלית המיידית שבה היה שרוי?

מדוע בחר דווקא במיכאל שטראוס, אדם חביב ואהוד בציבור, כנשוא הסיי חטיטה? השניים לא הכירו איש את רעהו, ולא נפגשו מעולם. שימעוני לא הזכיר מעולם את שטראוס באוזני ירדיו.

ומדוע וותר לבסוף הסחטן על זריקת השלל ממטוס, דבר שהיה מקל בהרבה על בריחתו מהמקום? מדוע הסכים להי פגש עם שטראוס במקום הומה אום כמו כיכר-דיזנגוף, ולקחת משם את היי הלומים?

ד"ק ג'קיל ומיסטר הייד

מדוע המשיך כמעשיו גם לאחר מ שראה את עשרות השוטרים? יתכן כי בריקה פסיכיאטרית תגלה

שימעוני (מעמאל) בפיוול. חוג הכניים והכניות" באילת